

дѣло на римлянитѣ. Името Кáмара не е българско. У римлянитѣ и гърцитѣ се срѣщатъ съотвѣтно думитѣ сá-
тага и хáмара, които първоначално значели сводъ и
послѣ стая. Съгласно архимандритъ Антонинъ (Поѣздка
etc., 1879, стр. 328), думата кáмара е гръцка, а не латинска
(въ значението ѝ „стая“). Това име като номенклатурно се
срѣща у Птоломей, Стефанъ Византиусъ, Hieroclis и т. н.
Така, имало градъ Lato, Λατώ, а по-послѣ Кама̀ра въ
ионическитѣ острови. Срѣща се Са та га с и т въ стара
Галия; Samarina въ стара Сицилия. Samarinum, Ca-
merium, Camertis и т. н. въ стара Испания. Важно е още,
че Пахимеръ споменува заселище Αί Καμάραι около Виза
(II, 774, за началото на XIV-я вѣкъ), днесъ, вѣроятно, съ
слѣди при Меджеретъ.

Слѣдъ завладяването на П-ва отъ римлянитѣ чува се
име Скама̀ри на народъ отъ тракийски произходъ:
Σκαμάραι (ср. Σκάμβροι? Θράκων ἔθνος въ Schmidt за
Questiones Hesychianae). Начело на скамаритѣ въ юго-
източна България прѣзъ VIII-я вѣкъ е върлувалъ апостатътъ
Χρισίνος, редомъ съ славянския архонтъ Северъ или по-
скоро славянитѣ се ве́ри, пакъ тукъ.

Нѣкои наши заселища носятъ близки на думата ка-
мара имена: така, с. Келаво-Кама̀рци, днесъ с. Бен-
ковски, пирдопско. Трѣба да различаваме Кáмара отъ
Кама̀ра. Послѣдното значи купъ, купчина, а по-специално
купá с ѣ н о, откъдѣто и номенклатурнитѣ имена: Долнѣо
и Горнѣо Кама̀рци, села въ златишко. (Ср. село Кама̀-
рето, въ зѣхненска кааза, Македония).

Романуша.

Така се нарича мѣстността, днесъ посѣта съ лозя,
между хълма Аганта и Балдарамския Мостъ—едно доволно
голѣмо пространство отъ земя. Името Роману̀ша се чува
и като Раману̀ша. То е интересно, защото крие въ себе
си римското име Романъ, употребявано еднакво и отъ ви-
зантийци и отъ българи. Прѣданието, обаче, нищо не знае
за миналото на това име, свързано съ мѣстността, която
то визира. Слѣди отъ срѣднове́ковно тукъ заселище липс-
ватъ, но дали това е така и за древния, старъ римски пе-